

Στις 6 .01.1964 , συναντήθηκαν ο Πάπας Παύλος Στ΄ και ο Πατριάρχης Αθηνάγορας στο Όρος των Ελαιών , αντάλλαξαν τον **ασπασμό της αγάπης** και συμπροσευχηθηκαν , λέγοντας μαζί το **Πάτερ ημών**. Βλέπε σελ. 129 Δρ. Αθ. Μπασδεκη Εμείς και άλλοι....

Ασπασμό Αγάπης και η απαγγελία του Πάτερ ημών έχουμε παραδείγματα πολλά και στον Πατριάρχη Δημήτριο και στον σημερινό Πατριάρχη Βαρθολομαίο εντος του Ορθοδόξου Ναού στο Φανάρι. Επίσης απαγγέλουν μαζί **και το Πιστεύω χωρίς το Φιλιόκβε** οι Παπικοί όταν βρίσκονται σε Ορθοδόξους Ναούς. Αποδείξεις υπάρχουν χιλιάδες Φώτο και βίντεο.

Στην σελ. 94. Εμείς και άλλοι ... Περί Φιλιόκβε –Αγία Τριάδα ο Δρ. Αθ.Μπασδεκης. Ισχυρίζεται ότι οι Λατίνοι πιστεύουν στην Αγία Τριάδα και κατηγορεί την νεολαία τους απόφοιτους Γυμνασίου στην Ελλάδα και στην Γερμανία ότι έχουν ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟΨΗ και ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

Οι Καθολικοί (Λατίνοι) δεν πιστεύουν στην Αγία Τριάδα . Πολλοί σωστά απάντησαν οι απόφοιτοι Γυμνασίου στην Ελλάδα και στην Γερμανία .ΣΤΟ «Σύμβολο της Πίστεως» η Δυτική Εκκλησία προσέθεσε τη λέξη filioque (Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται και εκ του Υιού). Όμως, αυτή η διπλή εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος και από τον Πατέρα και από τον Υιό καταλύει το δόγμα της Αγίας Τριάδας, γιατί κάθε πρόσωπό της είναι μοναδικό, ανεπανάληπτο και έχει τα δικά του αποκλειστικά χαρακτηριστικά (ο Πατέρας είναι αγέννητος-άναρχος, ο Υιός γεννάται από τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα). Η ανάμειξη των αποκλειστικών αυτών ιδιοτήτων των προσώπων της Αγίας Τριάδας δημιουργεί σύγχυση και ακυρώνει την κοινωνία τους στη βάση της ισότητας και της διαφοράς. Με την εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος και από τον Πατέρα και από τον Υιό δεν έχουμε μόνο **διαρχία στην Αγία Τριάδα αλλά και μία σαφή υποτίμηση του Αγίου Πνεύματος. Ας διαβάσουν οι οικουμενισται τον Μ. Βασίλειο , τον Αγ. Γρ. Παλαμά περί Αγίου Πνεύματος τα συγγράμματα τους.**

**Περί ασπασμού <<Αγαπησωμεν αλλήλους...>>**

Μάξιμος ο Ομολογητής Μυσταγωγία.

**ΙΖ'. Τίνος σύμβολο είναι ό θεϊος άσπασμός**

Κι ό πνευματικός άσπασμός, που άπευθύνεται σ' όλους, είναι πρότυπο και προδιαγραφή τής όμόνοιας, τής όμοφροσύνης όλων μεταξύ τους και τής λογικής ταυτότητας, που θα πραγματοποιηθθί τον καιρο τής άποκάλυψης τών μελλοντικών άνείπτων αγαθών, που άποτελεϊ προσδοκία πίστης κι αγάπης. Έξαιτίας τής άποκάλυψης αύτης οικειώνονται οι άξιοι τó Λόγο και Θεό. Γιατί τó στόμα είναι του λόγου σύμβολο και για τούτο άκριβώς όλοι όσοι έχουν κοινωνήσει τó λόγο, σαν λογικοί, μετέχουν σ' όλα καθώς και στον πρώτο και μοναδικό Λόγο, τόν αίτιο κάθε λόγου.

ΙΔ'. Τίνος σύμβολο είναι και στη γενική σημασία της ή θεία ανάγνωση του άγιου Εύαγγελίου

Στη γενική έκδοχή της ύποδηλώνει τή συντέλεια του κόσμου τούτου. Έπειτα δηλαδή από τή θεία ανάγνωση του άγιου Εύαγγελίου, κατεβαίνει και ό άρχιερέας από τó θρόνο και γίνεται από τούς λειτουργούς ή άπόλυση και ή άπομάκρυνση τών κατηχουμένων και όλων είναι ανάξιοι για τó θεϊο άντίκρυσμα τών μυστηρίων, που μέλλουν νά

παρουσιασθῶν. Δείχνει ἢ ἴδια καὶ προτυπώνει τὴν ἀλήθεια, ποὺ αὐτῆς εἶναι εἰκόνα κι ἀποτύπωση, κι εἶναι σὰν νὰ φωνάζη μὲ ὅλα αὐτὰ ὅτι, ἀφοῦ κηρυχθῆ σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, ὅπως ἔχει γραφῆ, τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας, μαρτυρία γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη, τότε θὰ φτάσῃ τὸ τέλος. Θὰ φτάσῃ τότε, κατὰ τὴ δευτέρη παρουσία του, θέλω νὰ πῶ ἀπὸ τὸν οὐρανό, μὲ ἀνείπωτη δόξα ὁ μέγας Θεὸς καὶ Σωτῆρας μας Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μὲ ἐξαγγελτικὴ φωνὴ ἀρχαγγέλου καὶ μὲ τὸν ἦχο τῆς σάλπιγγας τοῦ Θεοῦ θὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανό, γράφει ὁ θεῖος Ἀπόστολος. Θὰ τιμωρήσῃ ὅσους τοῦ ἐναντιώθηκαν καὶ θὰ βάλῃ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους του νὰ χωρίσουν τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τοὺς ἄπιστους, τοὺς δίκαιους ἀπὸ τοὺς ἀδικούς, τοὺς ἁγίους ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Μ' ἓνα λόγο, ὅσους ἀκολούθησαν τὴν προσταγὴ τῆς σάρκα ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐστοίχισαν τὰ βήματά τους σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ θ' ἀποδώσῃ στὸν καθένα, ὅπως βεβαιώνει ἡ ἀλήθεια τῆς θεϊκῆς ὑπόσχεσης, στοὺς ἄπειρους καὶ ἀτελεύτητους αἰῶνες δίκαιη ἀμοιβή, ἀντάξια τῆς ζωῆς ποὺ ἔχουνε ζήσει.

ΙΕ'. Τίνος σύμβολο εἶναι τὸ κλείσιμο τῶν θυρῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ποὺ γίνεται μετὰ τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο

Τὸ κλείσιμο τώρα τῶν θυρῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ποὺ γίνεται μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου καὶ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν κατηχομένων, φανερώνει τὴν παροδικότητα τῶν ὑλικῶν καὶ τὴν εἴσοδο τῶν ἄξιων στὸ νοητὸ κόσμο, δηλαδὴ τὸ νυφικὸ θάλαμο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ θὰ γίνῃ ἔπειτ' ἀπὸ τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο χωρισμὸ καὶ τὴ φοβερότερη ἀπόφαση. Φανερώνει ἀκόμα τὴ ριζικὴν ἀπόρριψη τῆς ἀπάτης ποὺ γίνεται μὲ τὴν αἰσθήσεις

## ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

### Μυστήριον συνάξεως εἴτ' οὖν κοινωνίας.

Ὁ μὲν ἱεράρχης εὐχὴν ἱερὰν ἐπὶ τοῦ θείου θυσιαστηρίου τελέσας, ἐξ αὐτοῦ τοῦ θυμῶν ἀρξάμενος ἐπὶ πᾶσαν ἔρχεται τὴν τοῦ ἱεροῦ χώρου περιοχὴν· ἀναλύσας δὲ πάλιν ἐπὶ τὸ θεῖον θυσιαστήριον ἀπάρχεται τῆς ἱερᾶς τῶν ψαλμῶν μελωδίας συναδούσης αὐτῷ τὴν ψαλμικὴν ἱερολογίαν ἀπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακοσμῆσεως. Ἐξῆς δὲ διὰ τῶν λειτουργῶν ἢ τῶν ἀγιογράφων δέλτων ἀνάγνωσις ἀκολουθῶς γίνεται, καὶ μετὰ ταύτας ἔξω γίνονται τῆς ἱερᾶς περιοχῆς οἱ κατηχοῦμενοι καὶ πρὸς αὐτοῖς οἱ ἐνεργοῦμενοι καὶ οἱ ἐν μετανόια ὄντες, μένουσι δὲ οἱ τῆς τῶν θεῶν ἐποπίας καὶ κοινωνίας ἄξιοι. Τῶν λειτουργῶν δὲ οἱ μὲν ἐστᾶσι παρὰ τὰς τοῦ ἱεροῦ πύλας συγκεκλεισμένας, οἱ δὲ ἄλλο τι τῶν τῆς οἰκείας τάξεως ἐνεργοῦσιν, οἱ δὲ τῆς λειτουργικῆς διακοσμῆσεως ἔκκριτοι σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἐπὶ τοῦ θείου θυσιαστηρίου προτιθέασιν τὸν ἱερὸν ἄρτον καὶ «τὸ τῆς εὐλογίας ποτήριον» προομολογηθείσης ὑπὸ παντὸς τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος τῆς καθολικῆς ὑμνολογίας. Πρὸς οἷς ὁ θεῖος ἱεράρχης εὐχὴν ἱερὰν τελεῖ καὶ τὴν ἁγίαν εἰρήνην ἅπασιν διαγγέλλει, καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους ἀπάντων ἢ μυστικῆ τῶν ἱερῶν πτυχῶν ἀνάρρησις ἐπιτελεῖται· καὶ νιψαμένων τὰς χεῖρας ὕδατι τοῦ ἱεράρχου καὶ τῶν ἱερέων ὁ μὲν ἱεράρχης ἐν μέσῳ τοῦ θείου θυσιαστηρίου καθίσταται, περιεστᾶσι δὲ μόνοι μετὰ τῶν ἱερέων οἱ τῶν λειτουργῶν ἔκκριτοι. Καὶ τὰς ἱερὰς θεωργίας ὁ ἱεράρχης ὑμνήσας ἱεουργεῖ τὰ θεϊότατα καὶ ὑπ' ὄψιν ἄγει τὰ ὑμνημένα διὰ τῶν ἱερῶς προκειμένων συμβόλων, καὶ τὰς δωρεὰς τῶν θεωργιῶν ὑποδείξας εἰς κοινωνίαν αὐτῶν ἱερὰν αὐτὸς τε ἔρχεται καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπεται. Μετασχῶν δὲ καὶ μεταδούς τῆς θεαρχικῆς κοινωνίας εἰς εὐχαριστίαν ἱερὰν καταλήγει τῶν πολλῶν μὲν εἰς μόνα τὰ θεῖα σύμβολα παρακυψάντων, αὐτοῦ δὲ αἰεὶ τῷ θεαρχικῷ πνεύματι πρὸς τὰς ἁγίας τῶν τελομένων ἀρχὰς ἐν μακαρίοις καὶ νοητοῖς θεάμασιν ἱεραρχικῶς ἐν καθαρότητι τῆς θεοειδοῦς ἔξεως ἀναγομένου.

### Θεωρία

<8> Οὕτω δὲ τῆς θεαρχικῆς φιλανθρωπίας ἱερῶς ὑμνηθείσης ἐγκεκαλυμμένος μὲν ὁ θεῖος ἄρτος προτίθεται καὶ «τὸ τῆς εὐλογίας ποτήριον», ὁ δὲ θεϊότατος ἀσπασμὸς ἱεουργεῖται καὶ τῶν ἀγιογράφων πτυχῶν ἢ μυστικῆ καὶ ὑπερκόσμιος ἀνάρρησις. Οὐ γὰρ ἔνεστι πρὸς τὸ ἐνσυνάγεσθαι καὶ τῆς τοῦ ἐνὸς μετέχειν εἰρηναίας ἐνώσεως τοὺς πρὸς ἑαυτοὺς διηρημένους. Εἰ γὰρ ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς θεωρίας καὶ γνώσεως ἐλλαμπόμενοι πρὸς τὴν ἐνοειδῆ καὶ θεῖαν συναγωγὴν ἐνοποιηθῶμεν, οὐκ ἂν ἐπὶ τὰς μεριστὰς ἀνασχοίμεθα καταπίπτειν ἐπιθυμίας, ἐξ ὧν αἱ πρόσυλοι δημιουργοῦνται καὶ ἐμπαθεῖς πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ὁμοειδὲς ἀπέχθεται.

Ταύτην οὖν ὡς οἶμαι **τὴν ἑνοειδῆ καὶ ἀδιαιρέτον** ζωὴν ἢ τῆς εἰρήνης ἱερουργία νομοθετεῖ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ἐνιδρύουσα καὶ τῶν μεριστῶν ἀποδιαστέλλουσα τὰ θεῖα καὶ ἐνιαῖα θεάματα.

<9> Τῶν δὲ ἱερῶν πτυχῶν ἢ μετὰ τὴν εἰρήνην ἀνάρρησις ἀνακηρύττει τοὺς ὁσίως βεβιωκότας καὶ πρὸς ἐναρέτου ζωῆς τελείωσιν ἀμεταστάτως ἀφικομένους ἡμᾶς μὲν ἐπὶ τὴν δι' ὁμοιότητος αὐτῶν μακαριστὴν ἔξιν καὶ θεοειδῆ λῆξιν προτρέπουσα καὶ χειραγωγοῦσα, τοὺς δὲ ὡς ζῶντας ἀνακηρύττουσα καὶ ὡς ἡ θεολογία φησὶν οὐ νεκρωθέντας, ἀλλ' εἰς θειοτάτην ζωὴν ἐκ θανάτου μεταφοιτήσαντας. Σκόπει δέ, ὅτι καὶ μνημοσύνοις ἱεροῖς ἀνατέθινται τῆς θείας μνήμης οὐκ ἀνθρωπικῶς ἐν τῇ τοῦ μνημονικοῦ φαντασίᾳ δηλουμένης, ἀλλ' ὡς ἂν τις φαίη θεοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐν θεῷ τῶν τετελεσμένων θεοειδῶν τιμίαν καὶ ἀμετάστατον γνῶσιν.

«Ἐγνώ» γὰρ ἔφη τὰ λόγια «τοὺς ὄντας αὐτοῦ» καὶ «Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ» (τοῦ θανάτου τῶν ὁσίων ἀντὶ τῆς ἐν ὁσιότητι τελειώσεως εἰρημένου). Καὶ τοῦτο δὲ ἱερῶς ἐννόησον, ὡς ἐπιτεθέντων τῷ θεῷ θυσιαστηρίῳ τῶν σεβασμίων συμβόλων, δι' ὧν ὁ Χριστὸς σημαίνεται καὶ μετέχεται, πάρεστιν ἀδιαστάτως ἢ τῶν ἁγίων ἀπογραφή τὸ συνεξευγμένον αὐτῶν ἀδιαιρέτως ἐμφαινίονσα τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπερκοσμίου καὶ ἱερᾶς ἐνώσεως.

Εἰς τὴν διδασκαλίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες νὰ φεύγουν οἱ κατηχούμενοι καὶ νὰ παραμένουν οἱ πιστοὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Πιστῶν μας μιλάνε γιὰ τὴν ὁμοφροσύνην καὶ γιὰ **ὁμοειδῆ καὶ ὄχι γιὰ ἐτεροφροσύνη/ες ἢ ἐτεροειδῆ/ες.**

**Ὅποτε δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἀσπασμὸς ἀγάπης με ἐτερόφρονες.**

**Ἄς τὰ ἀκούσει ὁ σημερινὸς Πατριάρχης Κων/πόλεως ποὺ ἀσπάζεται τὸν Πάπα ἐν τῇ Θ.Λειτουργίᾳ τῶν Πιστῶν . Φῶτο καὶ Βίντεο ὑπάρχουν πολλὰ γιὰ ἀπόδειξη.**

**Ἐπίσης καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Μπασδέκη Ἐμεῖς καὶ ἄλλοι ... ἐν τῇ σελ. 129 Συνάντησις Πάπα Παύλου ΣΤ μετὰ τὸν Οἰκ.Πατρ.Ἀθηναγόρα Ἱεροσόλυμα 5-1-1964 ἀσπασμὸς ἀγάπης καὶ Πάτερ ἡμῶν...συνέχισαν καὶ συνεχίζουν νὰ πράττουν τὰ ἴδια καὶ οἱ ἐπόμενοι Πατριάρχες μέχρι σήμερον.**